



Β. Μποκατσαίμπη

Μελαχροινή

ποχής, ποιητικῶς περιγράφονται διάφορα μνημεῖα, αἱ ὀνομασίαι διαφόρων τοποθεσιῶν, ὡς ὅπτασίαι διέρονται καὶ φανερώνουν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μίαν ζωσαν εἰκόνα ἀπομακρυσμένων χρόνων, καὶ ἐτέραν σφριγῶσαν καὶ πλήρη φωτός. Ἡ συγγραφικὴ σαφήνεια τοῦ ἔργου αὐτοῦ τὸ καθιστᾷ προσφιλέας. Ὁ φιλέλλην ἰταλὸς ἐξετάζει καὶ τὴν ἐλαχίστην γωνίαν τῆς νήσου καὶ δὲν ἀφίνει οὐδὲν καινὸν ἐπὶ τοῦ ὁποίου τὸ φῶς τῆς ἀληθείας νὰ μὴ εἰσδύῃ καὶ ν' ἀποκαλύπτῃ ἓν γεγονός, ἓν ἔδαφος ἱστορικῆς ἀξίας. Τοῦτο δύναται νὰ μᾶς φανερῶσιν τὴν ἀγάπην του πρὸς ὅ,τι ἔζησε καὶ ἀνέπνευσε διὰ τῆς ἐλληνικῆς ψυχῆς. Τὰ ἱστορικὰ γεγονότα ποιητικῶς ἐξεταζόμενα, καθιστῶσι τὸ ἔργον τερπνότερον καὶ δι' ἐκεῖνον ὅστις ἀδιαφόρως ἤθελε στρέψῃ ἐπὶ τῶν σελίδων του τὸ βλέμμα. Πλείστα ἔτερα ἔργα συνέγραψεν ὁ κ. *Irraniz*. Ἡ προνομιούχος αὐτῆς ιδιοσυγκρασία κατέγεινε οὐχὶ εἰς μεμονωμένην σπουδὴν, διότι ἡ ψυχὴ του περικλείουσα τρεῖς ἐμπνεύσεις, τὴν ποίησιν, τὴν μουσικὴν καὶ τὴν ζωγραφικὴν, ἡσθάνετο οὐχὶ μόνον ν' ἀποτυπώσῃ διὰ τοῦ στίχου ἓνα λογισμόν, οὐχὶ διὰ τῆς φωνῆς μίαν θαυπευτικὴν μελωδίαν καὶ διὰ τοῦ χρωστικῆς τὰ χρώματα τῆς φύσεως καὶ τὴν ἑκφράσιν τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἀλλὰ νὰ εἰσδύσῃ διὰ τῆς σκέψεως βαθύτερον νὰ ἐξετάσῃ τὰς πηγὰς ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐξῆλθε τὸ ὥραϊον καὶ νὰ φέρῃ τὰ συμπεράσματα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα εἰς ἀπλοῦς καλλιτέχνης δὲν θὰ εἶχε τὴν δύναμιν νὰ ἐξετάσῃ, ἐὰν δὲν ἦτο προικισμένος διὰ τῆς βαθύτης ἀντιλήψεως καὶ τῆς τελείας μορφώσεως. Τὴν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν εἰς τὸ *Conservatorio* τοῦ Μιλάνου ἐλάμβανε τιμητικὸν δῖπλωμα, ἔγραψεν ἓν ἔργον του τὸ *Trattatello sul modo di ben*

*cantare*, ἔργον ἀπείρως ὠφέλιμον δι' ἐκεῖνον ὅστις ἐπιζητεῖ διὰ τῆς φωνῆς νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν τέχνην ἐν τῷ ἄσματι. Βλέπομεν αὐτὸν νὰ συγγράφῃ ἔργα οὐχὶ μόνον φιλογολικά καὶ καλλιτεχνικά, ἀλλὰ καὶ γεωπονικά καθὼς τὰ *Ragionamenti sulla Sericoltura Corsicirese* ὡς καὶ τὰ *Ragionamenti sull' Apicoltura*, τὰ ὁποῖα καὶ μετεφράσθησαν καὶ Ἑλληνιστί. Τὰς ἐντυπώσεις του ἐκ Ἀθηνῶν, τὰς ὁποίας ἐδημοσίευσε τὸ περισπούδαστον περιοδικὸν *Marzocco* τῆς Φλωρεντίας, ὡς καὶ Γραμματικὴν τῆς Ἰλλυρικῆς διαλέκτου τῆς πατρίδος του. Βιβλίον μεγάλης ἱστορικῆς ἀξίας εὐρίσκεται ὑπὸ τὰ πιστήρια αἱ *Notizie bibliografiche* αἱ ὁποῖαι περιλαμβάνουν ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἐκλεκτὰ τέχνηα τῆς Ἰταλίας, τὰ ὁποῖα κατῆλθον εἰς Κέεκυραν ἀπὸ τοῦ 1821 μέχρι τοῦ 1849. Ἐτέρον ἔργον του κοπιῶδες καὶ περισπούδαστον εἶνε ἡ μουσικὴ διαμέσου τῶν αἰώνων, *La Musica attraverso i secoli*, ὡς καὶ τόμος ποιημάτων εἰς Ἰταλικὴν καὶ Ἰλλυρικὴν διάλεκτον, τὸν ὁποῖον δημοσιεύει σήμερον κατόπιν πολλῶν χρόνων, ὡς μίαν ἀνάμνησιν τῆς ζωῆς του ἐκείνης ἡ ὁποία ὡς ἐν λευκὸν ὄνειρον παρῆλθε ὅτε ἡ ψυχὴ του ἡσθάνετο τὴν δύναμιν τῆς ζωῆς καὶ τῶν πόθων, ἐζήτει νὰ ἐξωτερικεύῃ ὅλας ἐκεῖνας τὰς ἀγνάς ἐντυπώσεις, ὅλα τὰ ἀπαλὰ φιλήματα ἐνὸς ζω γόνου ζεφύρου, ὁ ὁποῖος καθίστατο προσφιλέστερος καὶ πλέον αρωματώδης διότι οὗτος ἔδιδε σφρίγας καὶ ζωὴν εἰς τὰ ῥόδα καὶ τοὺς παλμούς τῆς νεότητος. Εἰς τὴν τρυφερὰν ταύτην ἐποχὴν ὠφελεται ἐν νέον ἔργον του, τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐν Μιλάνῳ τὸ ὁποῖον ὁ συγγραφεὺς θεωρεῖ ὡς τὸ πλέον ἀγαπητόν του. Τὸ ἔργον αὐτὸ εἶνε ἡ *Amicizia Amorosa* (Ἑρωτικὴ